

(Svedectvo z publikácie Oľga Jedináková: *Svedectvo tejto doby*, str.11-14. Prevzaté s láskavým súhlasom autorky.)

A Jozef, ktorému dali apoštolovia prímeno Barnabáš, čo je v preklade: Syn potešenia, Levita, rodom z Cypru,

majúc pole predal ho a doniesol peniaze a položil k nohám apoštolov.

Skutky 4:36-37

Toto je prvá informácia o Barnabášovi. Potom sa o ňom dozvedáme, že bol dobrý muž, plný Ducha Svätého a viery (Skutky 11:24). Išiel za Pavlom do Tarzu a neskôr boli oddelení Svätým Duchom k spoločnej službe (Skutky 13:2). Niesli evanjelium a učili Božím pravdám na Cypre, v Ikónii, Lystre a Derbe. Ako vyslanci kresťanov z pohanov predniesli v Jeruzaleme problém obriezky.

V Skutkoch apoštolov v 15. kapitole sa dočítame, že sa rozdelili, pretože Barnabáš chcel so sebou zobrať Jána Marka a Pavol nie. O Barnabášovi sa v ďalších textoch Nového zákona nedozvieme už nič, ale o Jánovi Markovi áno – Vezmi Marka a prived' ho so sebou, pretože mi bude užitočný v službe (2. Timoteovi 4:11), povedal apoštol Pavel.

Barnabáš odovzdal Pavlovi to, čo mal. Splnil poslanie u Pavla a potom uvoľnil miesto Sílasovi. Pavlovo miesto pri Barnabášovi zaujal Ján Marek. I tomu odovzdal to, čo mal. Barnabáš dostal od Boha dary, ktoré nepremárnil, ale zužitkoval pri iných. Vedel položiť základy Božích právd do srdca človeka, vedel učiť a pripraviť pracovníka k službe na Božom diele. Vzniknutý spor síce rozdelil Barnabáša a Pavla, ale Boh mal pre každého z nich jeho vlastnú cestu.

Keď premýšľam nad svojím životom, vidím, že aj pri mne stáli mnohí ľudia a ovplyvnili moje myslenie a konanie, pomohli mi začleniť sa do kolektívu, učili ma rozumieť Božiemu Slovu. Bolo ich veľa. Prostredníctvom nich ma Boh vychovával. Potreboval ich, aby ma naučil všetko k práci, na ktorú ma vyvolil a pre službu, v ktorej som mala pracovať. Všetko bolo v Božej réžii. Každá zmena v mojom živote bola len prestupnou stanicou k novým situáciám. Boh ma postavil tam, kde mohol využiť to, čo do mňa vložil.

Keď som prijala Pána Ježiša za svojho osobného Spasiteľa a Pána, bývala som s dievčinou, ktorá bola úplne iná ako ja. Bola odo mňa o desať dní staršia, bola spoločenská, usmievavá, otvorená, ochotná pomôcť. Ľudia ju mali radi a deti ju milovali. Keby bolo v miestnosti desať detí a ona mala desať rúk, tak by sa jej všetky držali. Ja som bola naopak uzavretá, ustráchaná, ľudia sa ma báli a deti sa na mňa pozerali z diaľky. Veľa mojich problémov pramenilo z

komplexov menejcennosti. Bola som samotár, najradšej doma v kútiku so svojou knihou. Rozhovor so mnou bol ťažký, lebo som odpovedala holými vetami – áno, nie, dobre, ďakujem. Keď som poznala ľudí, tak som toho vedela povedať aj viac.

Keby nebolo tejto usmievavej Majky, sedím doma a čítam. Ona však chcela ísť na návštevu a zobrala so sebou aj mňa. Ako by to bolo, keby prišla sama? Čo by povedali? Tak som išla s ňou, aby nemusela nič vysvetľovať. Bola to ona, cez ktorú ma Boh uviedol do spoločnosti. Síce vždy to dopadlo tak, že ona nemala problémy, ale ja áno. Našťastie sa vždy našiel niekto, kto sa obetoval a hovoril so mnou. Veľakrát viac hovoril a ja som len počúvala. Aj by som sa niečo bola opýtala, ale bála som sa, že poviem hlúposť. Tak som radšej mlčala a počúvala. Malo to však aj svoje pozitíva. Keď som sa s tou osobou stretla druhýkrát, už to bolo z mojej strany lepšie. Postupne som sa učila vidieť aj potreby iných, nie len svoje nedostatky a strach.

Videla som neumytý riad v kuchyni, ale neodvážila som sa postaviť k drezu a umyť ho. Pritom doma som to robila. Majka tento problém nemala. Keď bolo treba, tak sa postavila k práci. Jej uvoľnené správanie postupne roztápalo aj mňa. Bola pre mňa príkladom, ktorý som mohla nasledovať.

V tom čase, ako mladá kresťanka som potrebovala aj inú pomoc. Nepoznala som Božie Slovo, nepoznala som súvislosti medzi jednotlivými dejmi, spojenia medzi Starým a Novým zákonom. Mnohé texty boli pre mňa úplne nezrozumiteľné. Keď som čítala Mojžišove knihy, úplne som sa stratila v menách, rokoch, príkazoch, obradoch, obetiach. To, čo bolo vtedy pre mňa nezrozumiteľné, teraz mám rada a teším sa na čítanie týchto textov Starého zákona.

Boh našiel spôsob, ako mi aj v tomto pomôcť. Sídlo spoločnosti, v ktorej som pracovala, bolo v Starom Meste. Asi desať minút chôdze odo mňa pracovala kresťanka, ktorá zase veľmi dobre poznala Božie Slovo. Stretávali sme sa počas obedňajšej prestávky. Nešli sme sa naobedovať, ale stretli sme sa v meste a hovorili o Božom Slove a modlili sa. Keď sme nedokončili tému a museli sme sa vrátiť do práce, tak sme sa stretli po práci a išli k nej domov. Mali sme pre seba celý večer. Boli to chvíle, keď som sa učila poznávať Božie Slovo a modliť sa za svoje problémy.

Obe, Majka aj Oľga, stáli pri mne a využili svoje dary od Boha v môj prospech. Boh ma pri nich naučil to, čo som sa od nich mohla naučiť a posunul ma ďalej. To, čo som s nimi prežila, je hlboko vryté do môjho srdca a som za to vďačná. Postupne aj mňa postavil Boh do tej úlohy, že som mohla dať iným to, čo som zase ja dostala od Neho.

pomáhať. Ja som mala kolektív spolupracovníkov, s ktorými som si rozumela, ktorí ma brali takú, aká som. Nebolo to vždy jednoduché, ale dalo sa to zvládnuť. Naopak Majka mala kolektív, kde sa ohováralo, podrážali sa nohy, bola tam neúprimnosť a ponižovanie. Chodila z práce veľmi unavená a niekedy aj nešťastná. Keď som prišla domov a na jej tvári bol smútok, hneď som vedela, že sa v práci zase stalo niečo nepríjemné. Vedela som, že bude treba všetko si to vypočúť a potom jej z toho stavu pomôcť a potešiť ju. Zvládala som to, keď som bola plná Kristovej lásky a darilo sa mi v práci. Ale keď som aj ja mala toho v práci dosť a tešila som sa, že si doma vydýchnem a videla som smutnú tvár, nebolo vo mne veľa ochoty pomáhať. Nevedela som pochopiť, že ona, ktorá pozná Pána Ježiša dlhšie ako ja, čaká na mňa, potom to všetko povie mne a očakáva, že jej pomôžem. Hnevalo ma to, ale vždy som sa postavila vedľa nej a celý problém sme si rozpovedali a modlili sa. Pán Ježiš vždy pomohol. Rozhovor mi pomohol pochopiť, čo sa stalo v práci, aby som sa vedela za Majku modliť. Ten, kto ju povzbudil a potešil, bol Pán Ježiš.

Pán Ježiš vyučuje vždy prakticky. Aj tu som dostala lekciu. „Či to, čo máš a vieš, som ti nedal ja?“ spýtal sa ma Pán Ježiš. „Keby som ti nedal lásku, porozumenie, trpezlivosť, či by si jej vedela pomôcť? Nie som to ja, kto vypočuje tvoje modlitby a naplní tvoje prosby?“ Zahanbila som sa. Dostala som dary od Boha, ale využívala som ich iba pre seba a nechcela som sa s nimi deliť. Bola som síce ustráchaná, nepoznala som Božie Slovo, ale Boh mi dal lásku k modlitbe. Moje modlitby vypočul a pomáhal tým, za ktorých som sa modlila. Moje modlitby urobili pre nich cestu k Bohu. Majka to vedela, a preto na mňa čakala. Keď som toto pochopila a prijala svoju úlohu, bolo dobre aj mne aj jej. Boh ma takto chcel naučiť používať Jeho dary pre iných.

Nech každý z nás využije dary, ktoré dostal a príjme svoje miesto v Božom diele.